

Merri on, mis laewo kannab,
Kallo saad ka temma weest:
Lojast anti, sedda tååd,
Sitkeks, ahneks siiski jáåd!

Wannad sannad on wanna höbbe.

Omma tenitud leiwal on saia maggo.

Paljo innimesi ellawad ma peal, kes so-
vima ja tahtma eessimesed meistrid on.
„Kui se ja se ärta surreks ja minna temma
marrast ni ja ni paljo pärriks, waat, se olleks
asfi!“ Nenda on nende öhkaminne öhito ja
hommiko. Nemmad ehhitowad igga på su-
red ja illusad losstid pilwede peale, agga ei
wöi tal nende sees ellada; sest se on walle:
moggaja fossi suhho hirid ei joofse. Kes so-
wimisest tahhab ellada, peab sowides sur-
rema, ehk: mis isse rüpppe kuffub, se isse
rüppest hüppab.

Surreb agga sul mõnni rikfas onno wöi

täddi, ja jättab omma suurt kuffurt sinno
luggeda, noh, siis wöita wasto ja täanna
Jummalat; agga minna peon fest wannast
sannast finni: „omma tenitud leib on
magus“ — muidogi õigusse kombel ja
palle higgi sees! Mis sul lendus tulleb, se
lendus jälle lähhåb, ehk kül mitte igga kord,
siis ommeti mitto kord. On jubba küllalt
nähtud, kuida sured warrandusseid surnuks
lödi ja rikkast pärrandusseid eunam ülle ei
jänud, kui üht sandikotti osta. Mis inni-
menne omma tö ja waewaga on teninud, sed-
da möistab temma kofko hoida ja armsaks
piiddada; agga mis tal nenda tulest rüpp
langeb, ei panne ta surreks osjaks; kuida tul-
leb, nenda lähhåb. Mil on innimenne pô-
rasem ja halbim, kui siis, kui temmal keit
fergelt ja ilma waewata fätte tulleb? Tö ja
waewa te on kül pitkem, agga hopis julgem
ja pärast tassasem käia. Rahha leidmissee,
warrapärrimisse ja mõnne mu hõlpsa hüp-
pamisse läbbi rikkaks sada: sedda möistab
jo igga narrilane. Lo siwõtmisse ja mõnne mu